

Prejudicinis klausimas

Ar profesinės sąjungos raginimo nulemtas savų oro vežėjo darbuotojų streikas laikomas ypatingomis aplinkybėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 3 dalį?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2021 m. sausio 8 d. *Landgericht Köln* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Deutsche Lufthansa AG / FL*

(Byla C-12/21)

(2021/C 88/30)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Köln

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Deutsche Lufthansa AG*

Atsakovė: FL

Prejudicinis klausimas

Ar profesinės sąjungos raginimo nulemtas savų oro vežėjo darbuotojų streikas laikomas ypatingomis aplinkybėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 3 dalį?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2021 m. sausio 11 d. *Augstākā tiesa (Senāts)* (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija / SIA GM*

(Byla C-17/21)

(2021/C 88/31)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa (Senāts)

Šalys pagrindinėje byloje

Kita administracinio proceso šalis pirmosios instancijos procese ir apeliante: *Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija*

Pareiškėja pirmosios instancijos procese ir priešpriešinį apeliacinį skundą pateikusi šalis: *SIA GM*

Kitos administracinio proceso šalys: *Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija*

Prejudiciniai klausimai

- 1 Ar viešojo operatoriaus pareiga pirkti elektros energiją didesne nei rinkos kaina iš atsinaujinančius energijos šaltinius elektros energijos gamybai naudojančių gamintojų, atsižvelgiant į galutiniam vartotojui nustatytą pareigą mokėti proporcingai už suvartotą elektros energiją, laikytina valstybės įsikišimu ar valstybinių išteklių panaudojimu, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį?

2. Ar sąvoką „elektros energijos rinkos liberalizavimas“ reikia aiškinti taip, kad rinka yra liberalizuota tuomet, kai yra tam tikrų laisvosios prekybos elementų, pavyzdžiui, kai viešasis operatorius sudaro sutartis su kitų valstybių narių tiekėjais? Ar galima laikyti, kad elektros energijos rinkos liberalizavimas prasideda tuomet, kai teisės aktais daliai elektros energijos vartotojų (pavyzdžiui, prie perdavimo sistemos prisijungusiems elektros energijos vartotojams ar prie skirstymo sistemos prisijungusiems komerciniams elektros energijos vartotojams) suteikiama teisė keisti elektros energijos tiekėją? Kokią reikšmę Latvijos elektros energijos rinkos reguliavimo raida turi vertinant elektros energijos gamintojams suteiktą pagalbą, atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį (atsakant į pirmąjį klausimą), visų pirma iki 2007 m. buvusi padėtis?
3. Jeigu iš atsakymo į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų matyti, kad elektros energijos gamintojams suteikta pagalba nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, ar tai, kad pareiškėja šiuo metu veikia liberalizuotoje elektros energijos rinkoje ir kompensacijos sumokėjimas jai suteiktų pranašumą prieš kitus atitinkamoje rinkoje veikiančius ūkio subjektus, reiškia, kad žalos atlyginimas laikytinas valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį?
4. Jei iš atsakymo į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų matyti, kad elektros energijos gamintojams suteikta pagalba yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, ar vykdant šioje nuostatoje numatytą valstybės pagalbos kontrolę reikia manyti, kad pareiškėjos prašymas atlyginti žalą, patirtą dėl nevisiško reikalavimų, norint pasinaudoti teisės aktuose nustatyta teise gauti didesnę kainą už pagamintą elektros energiją, įvykdymo, yra naujos valstybės pagalbos prašymas ar prašymas sumokėti anksčiau negautą valstybės pagalbos dalį?
5. Jei į ketvirtąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta taip, kad prašymas atlyginti žalą, atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, laikytinas prašymu sumokėti anksčiau negautą valstybės pagalbos dalį, ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį tai reiškia, kad šiuo metu, sprendžiant dėl šios valstybės pagalbos sumokėjimo, reikia išnagrinėti dabartinę rinkos padėtį ir vadovautis dabar galiojančiais teisės aktais (įskaitant galiojančius apribojimus, skirtus išvengti pernelyg didelių kompensacijų mokėjimo)?
6. Ar aiškinant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį yra svarbu tai, kad vėjo elektrinės, skirtingai nuo hidroelektrinių, anksčiau gavo visą pagalbą?
7. Ar aiškinant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį yra svarbu tai, kad kompensacija šiuo metu mokama tik daliai hidroelektrinių, gavusių ne visą pagalbą?
8. Ar 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: kadangi nagrinėjamu atveju ginčijama pagalba neviršija *de minimis* pagalbos ribų, reikia pripažinti, kad ši pagalba atitinka *de minimis* pagalbai nustatytus kriterijus? Ar Reglamento Nr. 1407/2013 5 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į Komisijos sprendime SA.43140 įtvirtintas sąlygas, kuriomis siekiama išvengti pernelyg didelių kompensacijų mokėjimo, patirtos žalos atlyginimo pripažinimas *de minimis* pagalba lemtų neleistiną šios pagalbos sumavimą?
9. Jeigu būtų pripažinta, kad valstybės pagalba šiuo atveju buvo suteikta ar sumokėta, ar 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles⁽²⁾ (toliau – Reglamentas 2015/1589), 1 straipsnio b ir c punktus reikia aiškinti taip, kad aplinkybės, kaip antai nagrinėjamos šioje byloje, reiškia naują, o ne esamą valstybės pagalbą?
10. Jeigu į devintąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar, siekiant įvertinti, ar pareiškėjos padėtis atitinka esamos pagalbos, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio b punkto iv papunktį, atvejį, nustatant senaties termino, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 17 straipsnio 2 dalį, pradžią reikia atsižvelgti tik į faktinio pagalbos sumokėjimo datą?

11. Jeigu būtų pripažinta, kad valstybės pagalba yra suteikta ar sumokėta, ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį ir Reglamento 2015/1589 2 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pranešimo apie valstybės pagalbą procedūra, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, yra tinkama, jei nacionalinis teismas patenkina prašymą atlyginti patirtą žalą, su sąlyga, kad yra gautas pagalbą patvirtinantis Komisijos sprendimas, ir įpareigoja Ekonomikos ministeriją pateikti Komisijai atitinkamą deklaraciją dėl pagalbos komercinei veiklai per du mėnesius nuo minėto teismo sprendimo priėmimo dienos?
12. Ar aiškinant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį turi reikšmės tai, kad patirtos žalos atlyginimo reikalaujama iš viešojo sektoriaus institucijos (Viešųjų paslaugų reguliavimo komisija), kuri anksčiau neprivalėjo padengti šių išlaidų, ir tai, kad šios institucijos biudžetą sudaro valstybės nustatyti reguliuojamų sektorių viešųjų paslaugų teikėjų mokami mokesčiai, kurie turi būti skirti išimtinai reguliavimo institucijos veiklai vykdyti?
13. Ar tokia kompensavimo sistema, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, atitinka Sąjungos teisėje įtvirtintus reguliuojamiems sektoriams taikomus principus, visų pirma 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva)⁽³⁾, iš dalies pakeistos 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB⁽⁴⁾, 12 straipsnį ir 30 konstatuojamąją dalį?

⁽¹⁾ OL L 352, 2013, p. 1.

⁽²⁾ OL L 248, 2015, p. 9.

⁽³⁾ OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337.

⁽⁴⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (OL L 337, 2009, p. 37).